

Semper legenda

Микола Зеров

Книжок дитячих неубутні чари,
Безсмертних вигадок легкі дива,
Яка це знову смуга життєва
Виносить ваші голосні фанфари?

Та де вони, ті темні дортуари,
Алея, сад і лава садова,
Де вперше зарієлись, як мушва,
Ви, горді одинці і чемні пари?

Були,. Нема — і слід по вас пропав.
А все ж од ваших дорогих появ
Ще й досі мають колоски та ості.

І в хмурий день, як вітер і сльота,
Ви несподівані, ви любі гості,
Гра порошин і сонця золота.

1930